

Pirtin Viesti

Nurmeksen evankelisen opiston toveriliiton julkaisu

N:o 2/1991

JOUKKOKIRJE

ON AIKA MUISTELLA KOHTAVAARAN OPISTON TOIMINTAA Melkein 50 vuotta sitten opistossa Haikolassa marraskuussa 1944

Talviaamu valkeni harmaana ja lumisateisena. Ympäri kuu-
lui pientä säpinää, supinaa ja kii-
reisiä askelia. Jotkut olivat pe-
seytymässä, harjaamassa hiuksia
tai pukeutumassa, jotkut olivat
jo siepanneet kirjat kainaloon ja
juoksivat navetan vintille "hätää
kärsivien konttoriin". Hyvää
huomenta -tervehdyksiä, iloisia
tai noin vain huomaamattomasti
heitettyjä. Tämä kaikki oli opis-
toaikaan kuuluvaa arkirutiinia.
Ja pian alkaakin virallinen ohjel-
ma. Asettaudumme oman pul-
pettimme vierelle ja hiljennym-
me aamuhartauteen. Laulamme
virrestä "Oi, Jeesus lohdutukse-
ni" kaksi ensimmäistä säkeistöä.
Johtajatar Helvi Valkonen lukee
psalmista 92 jakeet 1-6 "Hyvä on
Herraa kiittää..." Sen jälkeen aa-

murukouksessa pyydämme siu-
nausta ja varjelusta isänmaal-
lemme, kansallemme, esivallalle,
kodille, opistotyölle, opettajille ja
opiskelijoille.

Suuret vanhat koivut seisovat
juhlayö huurrepuvuissa ja ik-
kunoista heittyi hangille puna-
keltaiset ikkunoiden kuvat ja
pakkaneen napsutteli asuntojen
nurkkia.

Suuren tuvan leivinuunin vie-
rellä iso taikinapytty odotti lei-
pomisvuorossa olevia. Illalla sit-
ten saimme tuoretta, hyvää ruis-
leipää. Saimme sivusta seurata
koko leipomistouhua, koska se-
kä opetus että leipominen tapah-
tui samassa tuvassa. TOISTA-
KAA EUROOPAN RA-
JAT...Hupsista, ajatukset olivat
välillä tipo tiessään, ja nyt.... No,

menihän se, vaikka ensin tuntui
kuin kurkussa olisi vähintään
taikinaa. Kuulkaa tytöt, minä
pyydän teitä kuuntelemaan ja
keskittymään....

Ei varmaan ollut helppoa
opettajillekaan, kun suurin osa
meistä oli 16-17 -vuotiaita nuo-
ria ja useimmat meistä ikävöivät
kotiin tai haaveilivat jostakin kir-
joitellen ja piirrellen vihkoihin
mitä ihmeellisimpiä satuolento-
ja, kukkia ja tietenkin runon
pätkeä.

Meillä oli hyvät opettajat, jot-
ka parhaan taitonsa mukaan
opettivat teoriatunneilla ja myös
käytännön työssä. He saivat
innostumaan myös arimman,
ujoimman tytön. Vähitellen itse-
luottamus kasvoi ja uskaltai-
duimme ohjelmaakin esittämään

sunnuntai-iltojen illanvietossa.
Opistoaikana moni meistä löysi
myöskin hyviä tovereita, joihin
vieläkin pidämme yhteyttä.

Aika vierii ja vuosikymmenet
vaihtuvat. Joukostamme on kut-
suttu pois monta toveria. Ikävöin
Aino Karjalaista, rakasta opetta-
jaamme, joka sai innostumaan
Kalevalasta lausumalla runot
suoraan sydämiimme.

Opettelimme myös musiikin
alkeita. No soittajaa ei minusta

tullut, mutta omaksi ilokseni
loihdin nykyisin sähköruuilla
tuttuja melodioita ja opettelen
uusia lasten virsiä...

Joka tapauksessa: KIITOS
vielä kymmenien vuosien takai-
sesta opinahjosta opettajineen.
Paljon sain tiedon jyvistä elämä-
ni poluille.

Siunausta opistotyölle toivoen
Maila-Kaarina (Pennanen) Vesa

Opiston ensimmäinen kurssi aloitti työskentelynsä Haikolan pirtissä tam-
mikuussa 1942.

TOVERIPÄIVILLÄ VUONNA 1951

Neljäkymmentä vuotta on kulunut
siitä, kun kymmenes kurssi vietti to-
veripäiviä, opiston ensimmäisiä to-
veripäiviä uudessa talossa. Se vuosi
oli sikäli erikoinen että marianpäivä
ja pääsiäinen sattuvat samaksi päi-
väksi ja toveripäiviä vietettiin kolme-
na päivänä. Kullakin lienee ollut
omat toiveensa toveripäiviltä, kaik-
ki me odotimme sitä juhlaa ja uskon,
että meidän kurssilaisista ei jäänyt
kenenkään sisin koskettamatta.

Juhlaamme saimme vielä oikeata
tunnelmaa, kun ikkunoista poistet-
tiin pähkilevyt, jotka pimensivät ko-
ko talven juhlasalia, ainoastaan yk-
si ikkuna oli antamassa päivänvaloa.
Tämä pimennys johtui siitä, että syk-
sällä lasitehtaat oli suljettu lakon ta-
kia ja sen seurauksena tämänkin ta-
lon ikkunalasien toimitukset jäivät
kesken. Ulkolasit ikkunoissa kyllä
oli, mutta sisälasit oli korvattava pah-
vilevyillä. Asuinhuoneissa oli täysi pi-
mennys. Tuuletusikkunoissa oli eh-
kä lasit, en muista aivan tarkkaan,
mutta sähkövalojen varassa silloin
toimeen tultiin niin päivällä kuin pi-
meän aikaankin. Onneksi opistom-
me ei ole aivan valtatievarressa:
Varsinkin ne tiellä kulkijat, jotka ei-
vät tienneet asian oikeata laitaa, oli-
sivat saattaneet arvailua, mitähän ne
tuolla tekevät, kun ei ole kuin tirkis-
telureiät auki.

Kuten tästä on jo käynyt selville,
kymmenes kurssi oli ensimmäinen
tässä talossa, sinä syksynä opistotyö
alkoi vähän myöhemmin kuin tavall-
lisesti. Maalaukset olivat vielä kes-
ken ja maalarit muljattelivat mei-
hin tuimia silmäyksiä, kun heidän
maalipintoihinsa tuli aiheuttamiam-
me jälkiä. Kai niitä varoakin yritet-
tiin, mutta oli kovin vaikeata olla
koettamatta sormella, vaikka hyvin
tiesi maalipinnan olevan vielä mär-
kä.

Me pojat lämmitimme tämän ta-
lon lämpökeskusta syksytalven: Siinä
olikin hommaa kerrakseen, kun
rakennuksen jätepuilla yritimme pi-
tää taloa lämpimänä. Mutta hyvin
kai me siitä selvisimme, kun vain yksi
pieni haaverin tapainen on jäänyt
mieheni: Eräänä yönä heräsimme
hirmuiseen lämpöpattereiden pauk-
keeseen. Juoksimme kattilahuonee-
seen etsimään vikaa. Muutamalle sy-
tytti ja hän sanoi: "Suattaa olla ven-
tiilit kiinni" — Niin olivatkin. Ne
avattiin ja häätä loppui siihen. Joku
oli hätäpäissään käynyt johtajankin
herättämässä, mutta kun hän paikalle
joutui, oli tilanne jo rauhoittunut
ja pääsimme jatkamaan keskeytynyt-
tä untamme.

Kymmenes vuosikurssi pääsi opiskelemaan uuteen opistoon, jonka ensim-
mäisiä toveripäiviä muistelee opiston entinen opiskelija ja myöhemmin ta-
lonmiehenä Vilho Hynynen.

Evankelisten opistojen väliset hiih-
tokilpailut pidettiin sinä talvena Kar-
kussa, ja meidän joukkue oli siellä
niskan päällä miten halusi.

Kymmenennellä kurssilla oli oppi-
laita tasan 60, tyttöjä neljäkymmentä
ja poikia puolet vähemmän. Pojista
kahdeksan oli jo käynyt sotaväen ja
me vanhemmat yritimme pitää joo-
ta nuoremille. Tiedä häntä, olim-
meko sen viisaampia kuin nuorem-
matkaan. Kurssillamme oli — näin
jäljestäpäinkin sen muistaa — tavat-
toman hyvä yhteishenki: Ja kuin
osoituksena siitä, kymmenennellä
kurssilla oli ennätys, jota mikään toi-
nen kurssi ei ole voittanut. Nimittäin:
Kurssitoverien kesken on solmittu
6 avioliittoa, eli 10 % kurssimme
opiskelijoista on löytänyt puolison-
sa joukostamme. Eikä vielä tällä hy-
vä: yksi kurssimme pojista meni nai-
misiin opettajan kanssa elikkä avioliit-
toja on kaiken kaikkiaan 7 kurs-
simme osalla.

Kurssimme yhteishenki ilmenee sii-
täkin, että näin monen vuoden ku-
luttua kurssimme on edustettuna
opiston juhlassa varsin runsaslukui-
sena joukkona. On tultu tapaamaan
tuttuja ja verestämään muistoja.

Kun sitten kevät teki tuloaan ja
opistoaika oli lopussa, niin mielialat
olivat apeat. Toisaalta tuntui hyväl-
tä, kun pääsi pois päivettyään,
mutta ero tovereista ja opistosta tun-
tui ikävältä. Muistan hyvin sen tunnelman, kun
istuimme yhdessä viimeistä iltaa ruo-

kasalissa. Jokainen tiesimme, että is-
tumme viimeistä kertaa täysilukui-
sena joukkona. Jokainen sanoi vuoro-
lansa muutaman sanan ja jokaisella
oli sama toivomus: Jospa me saisim-
me olla kaikki yhdessä taivaan ko-
dissa sitten, kun elämämme täällä on
päättynyt. Välillä laulettiin ja ilta ku-
lui melkoisen pitkälle, mutta eihän
meillä kiire minnekään ollut.

Surullisia olivat ne kulkueet, jot-
ka seuraavana päivänä useita kerto-
ja lähtivät opistolta aina junien ku-
lun aikoihin. Opiston Kalle-hevonen
käveli laiskasti vetäen tavarakuor-
maa, jossa oli vaikka minkänäköisiä
nyssäköitä ja perässä tallusteli itke-
vä joukko. Niin hajosi kymmenes
kurssi ympäri Suomea ja maailmaa-
kin. Jokaisen toveriliittolaisen mie-
lestä on aina oma kurssi läheisin ja
paras, niin myös meistä: oli kymme-
nes kurssi. Uskon, että jokainen
meistä halusi olla juuri tuon kurssin
oppilaana. Omasta puolestani lisä-
sin vielä, että joukossamme ei ollut
ketään, jota en olisi kurssillemme ha-
lunnut. Kukin antoi oman persoonal-
lisen panoksensa kurssimme koka-
naiskuvaan, jota on hyvä muistella
yksin tai tovereiden kanssa.

Vilho Hynynen

JK. Lämpimät terveiseni, myös
Veeran terveiset, lähetän kaikille to-
veriliittolaisille, mutta ennen kaikkea
10-kurssilaisille.

MELKEIN 50 VUOTTA

Nurmeksen evankelinen opisto
täyttää ensi tammikuussa 50 vuotta,
minkä johdosta opistolla vietetään
tavallista mittavampaa juhlaa. Alku-
viikosta 7.—10.1. järjestetään juh-
lakurssi siten, että tiistaina muistellaan
40-luvun opistolaikaa. Keski-
viikkona (8. pñä) on vuorossa 50-
luku, jolloin siirrytään uuteen opis-
torakennukseen. Torstain (9.1.) tee-
mana on 60-luvun toiminta. Perjantaina
on vuorossa Kyllikin aikakausi,
70- ja 80-luku.

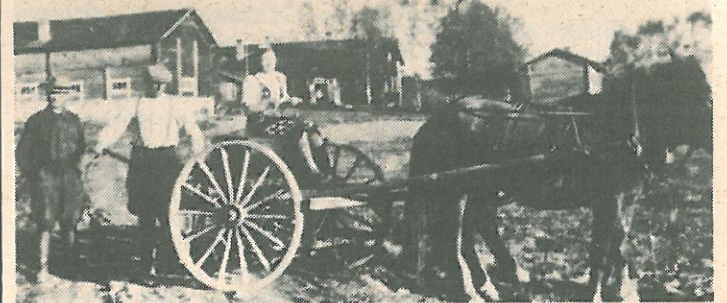
Lauantaina ja sunnuntaina järjes-
tetään juhlaseminaari, jonka alusta-
jiksi on pyydetty muun muassa kou-
luhallituksen, lääninhallituksen,
hiippakunnan, kaupungin ja seura-
kunnan edustajia. Sunnuntaijuma-
lanpalvelus järjestetään Nurmeksen
kirkossa ja se radioidaan. Lisäksi
Nurmeksen uudessa kirjasto- ja kult-
tuuritalossa pidetään konsertti.

Opistolla on esillä koko juhlayö-
kon (7.—12.1.1992) erilaisia
näyttelyitä.

Hyvät toveriliittolaiset ja opiston
ystävät! Merkitkää juhlayökomme
hyvissä ajoin kalenteriinne ja pyrki-
kää mahdollisuuksienne mukaan
osallistumaan opiston puolivuosisa-
taisjuhlaan. Tervetuloa koko
viikoksi.

Sinä, joka olit opistossa
40-luvulla, muista erityisesti tiistai
50-luvulla, muista keskiviikko
60-luvulla, muista torstai
70- ja 80-luvulla, muista perjantai.
Lauantaina ja sunnuntaina juh-
limme kaikki yhdessä.

Tässä lehdessä julkaisemme jo joi-
takin muistelmia opiston vaiheista.
Pyydämme Sinuakin, entinen opis-
tolainen, antamaan oman panokse-
si opiston toiminnan kartoittamises-
sa. Voit lähettää opistolle esimerkiksi
valokuvia, äänikirjeitä tai kirjoituk-
sia. Tammikuun alussa voimme yh-
dessä kerrata, mitä kaikkea viiteen-
kymmeneen vuoteen on mahtunut.

Johtajatar Helvi Valkonen hoiti kaikenlaisia tehtäviä opetustehtäviensä ohel-
la. Opiston Kalle-hevonen lähtee Helvin ohjastamana "kaupunkireissulle".
Vasemmassa näkyvässä opiston navettarakennus, josta nykyisin on jäljellä
vain kivijalka.

MIKÄ ON MÄÄRÄNPÄÄ?

Kuulin erään kansanopiston perustamisjuhlassa mietelmän: "Nyt kun minulla on kaikki tieto hallussani, haluaisin tietää, mistä oikein on kysymys?"

Saattaa olla, että mietelmän laatija ei ollut turhan vaatimaton. Hänhän puhui kaikesta tiedosta, joka on ihmisen hallussa. Mutta onhan toisaalta totta, että tietämisen määrä on viime vuosikymmeninä lisääntynyt hurjaa vauhtia. Sekä mikrokosmoksessa että makrokosmoksessa on entistä vähemmän sellaista, mitä mikroskooppi tai kaukoputket eivät ole tavoittaneet. Tiedämme suunnattoman määrän faktoja, tosiasioita. Ihminen tietää myös, mitä tahtoo, mihin pyrkii. Niinkin on sanottu, että tämän ajan ihminen tietää kaiken hinnan mutta ei minkään arvoa.

Ja sitten kaiken tietämisen keskellä, hän havahtuu ajatuksen: Mistä oikein on kysymys? Runoilija on pukenut saman kokemuksen säikeiksi:

"Mutta jonakin päivänä toisinaan voi kysymys herätä kolkuttamaan: - Mitä varten? Mikä on määränpää? Mitä kaikista touhusta jäljelle jää?"

Mikä on määränpää? Tämän viikon epistolatekstissä Paavalikin puhuu määränpäästä. Tai oikeastaan käyttää toisessa korinttilaiskirjeessä ver-

biä, jonka kantasana on maali, tavoite, päämäärä. Linaan koko tekstin:

"Sen tähden me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmistemme murtuu, niin sisäinen ihmistemme uudistuu päivä päivältä. Tämä hetkellinen ja vähäinen ahdinkomme tuottaa meille määrättömän suuren, ikuisen kirkkauden. Emmekä me kiinnitä katsettamme näkyvään vaan näkymättömään, sillä näkyvä kestää vain aikansa mutta näkymättömän ikuisesti."

Kiinnittää katseensa, pitää päämääränään, tavoitella. Näiden ilmaisujen lähtökohtana kreikan kielessä on *skopus*. Se oli antiikin juoksuradalla pylvä, joka jokaisen juoksijan oli kierrettävä. Sille pääsemiseen keskitettiin siis kaikki voimat, sinne suunnattiin katse. Sinne oli päästävä, siellä oli päämäärä.

Varmaan Paavalin kreikkalaisilla lukijoilla oli aivan erikoisen hyvät edellytykset ymmärtää tällaista kuvakieltä. Hehän olivat seuranneet urheilijoitensa kilpailuja. He tiesivät, millaisella innolla nämä kiinnittivät katseensa tuohon maalipylväseen. Se motivoi ponnistelua. Se täytti ajatukset.

Mutta kai mekin sentään pystymme käsittämään Paavalin tekstiin sisältyvät perimmäiset

kysymykset: Mitä minä tavoitellen? Missä minun elämäni tähtäyspiste on? Mikä motivoi olemistani? Mikä on elämäni skopus? Voisi sen tietysti kysyä karumminkin: Mihin ripustaudun? Mistä pidän kynsin hampain kiinni? Vastausmahdollisuuksia on Paavalin kategorioissa kaksi: näkyvään tai näkymättömään.

Paavali tiesi, että ihminen tarvitsee tavoitteita jaksakseen elää. Kysymys on vain siitä, millaisia nuo tavoitteet ovat. Jos kiinnitän katseeni eli pidän tähtäyspisteinä vain sitä, mikä on näkyvää, olen Paavalin mielestä säälittävä, koska "näkyvä kestää vain aikansa".

Ei materiaasta, aineesta, punnittavasta ja mitattavasta ole elämän tarkoitukseksi. Ei ihmiselle riitä myöskään pelkkä ulkonainen hyvinvointi. Useinhan juuri yltäkylläisyyden keskellä kysytään tuskaisemmin: Mitä varten? Mikä on määränpää? Mitä kaikista touhusta jäljelle jää?

Runoilija riimittää Paavalin ajatuksen:

"Se on autuas, joka saa vastauksen:

- Kyllä Jumala tietää tarkoituksen."

Paavalille koko maailma ja hänen oma elämänsä olivat osa Jumalan tarkoitusta. Se oli hänen uskonsa. Ja millainen usko!

"Me emme lannistu. Vaikka ulkonainen ihmistemme murtuu, niin sisäinen ihmistemme uudistuu päivä päivältä."

Jumalan tarkoitukseen luottaminen oli hänelle mahtava voima ja toivon lähde kaikissa vastoinkäymisissä ja kärsimyksissä. Eräessä juuri tähän Paavalin tekstiin liittyvässä kommentaarissa on muuan viehättävä yksityiskohta. Kun Paavali puhuu katseen kiinnittämisestä näkymättömään, hän kuvaa kristillistä toivoa. Tuossa kommentaarissa kerrotaan, että eräessä Etelämeren saarten kielessä löydettiin vaikeasti käännettävälle sanalle toivo omintakeinen vastine. Toivo on siinä kielessä taivaanrannan, horisontin taakse näkemistä.

Mikä voima meillekin, jos opimme vaikeuksissa, sairaina, masentuneina katsomaan taivaanrannan taa. Jos jaksamme ajatella: "Kyllä Jumala tietää tarkoituksen." Toivo on sellaista näkemistä, mikä ei vielä näy. Se on ihmisen elämässä joskus tuskallistakin Jumalan tarkoitukseen turvautumista, vaikkei sitä pysty yhtään ymmärtämään. Mutta juuri siitä voi saada uuden voiman seuraavaan askeleeseen. Se on enkelten leipää ihmiselämän erämaassa.

Taivaanrannan taa jää meiltä myös lopullinen, kaikenkattava selitys elämän tarkoituksesta. Siis tieto siitä, mistä elämässä oikein oli kysymys. Kristilliseen toivoomme kuuluu kuitenkin myös se, että kerran kaikki arvotukset ratkeavat, kerran näemme kaiken kirkkaana. Aavistus siitä on runoilijan kuvauksessa aamusta Alpeilla:

"Valkeaa sumua auringonsäteiden kultasakset leikkaavat. Näen jo lumihuiput, vuorenylkiä säteilevän smaragdin, kuuset, keltaiset syksyn puut. Keveä sumu ja sydämeistäni rukous kohoaa.

Illalla saavuin. Sumussa heräsin. Nyt näen hämmästyksen, missä olen.

Tällaistako, Herra, se on — kun valkeasta sumusta näkymätön maailmasi ylitseni säkenöiden kohoaa?"

Runot: Erzs'ebet T'urmezei, Kasvamme alaspäin. Herättäjä-Yhdistys 1988. Kääntänyt Anna-Maija Raittila.

Rehtori Kyllikki Tiensuun radioamuhartaus 22.4.1991.

TERVEISIÄ TOVERIPÄIVILTÄ

Vuosikokouksen päätöksiä

Toveriliiton vuosikokouksessa 17.3.1991 toimi puheenjohtajana Kalevi Rätty ja sihteerinä Cristy Holton. Yhdistyksen tilit ja toimintakertomus vuodelta 1990 sekä toimintasuunnitelma vuodelle 1991 hyväksyttiin. Hallituksen erovuoroiset jäsenet puheenjohtaja Sirkka Meriläinen ja sihteeri Paavo Kukkonen valittiin uudelleen.

Kokous hyväksyi hallituksen ehdottaman jäsenmaksun korotuksen 20 markkaan vuodelta tai vastaavasti 200 markkaan ai-

naismaksun osalta. Pirtin Viestin tilausmaksu korotettiin 30 markaksi.

Välittömästi kokouksen jälkeen pidetyssä toveripäivien jumalanpalveluksessa saarnasi opistossa 1950—1951 opiskellut Japanin-lähetystyöntekijä Hilda Piirainen, liturgina oli rovasti Toivo Salomaa, kanttorina vararehtori Maija-Liisa Pasanen. Kolehti kerättiin Japanin lähetykselle.

Seuraava vuosikokous on Marianpäivänä 1992 opistolla, toveripäivien yhteydessä. Mutta sitä ennen juhlitaan 50-vuotista opistoa.

YHTEHENKÖ TULLA SAAMME?!

Päiväjuhlan avasi toveriliiton hallituksen puheenjohtaja Sirkka Meriläinen. Opiston tunnustuksen jälkeen kuultiin juhla-kurssilaisten terveisiä. Erityisesti ilahdutti se, että Kalevi Rätty oli saanut kootuksi toveripäiville yli kymmenen kurssikaveriaan. Muutoinkin juhliille oli tullut kiitettävän runsaasti entisiä opistolaisia.

Kevätkurssilaisten puheenvuoron käytti matkailulinjan jämsäläisedustaja Veikko Harjula. Opiston johtokuntaa edusti

rovasti Toivo Salomaa. 60-luvun opistolaisten puheenvuoron käyttivät Irma Niskanen ja Helena Martikainen. Katri Kuittinen piti mielenkiintoisen esityksen kirkon toiminnasta Neuvostoliiton-puoleisesta Karjalasta. Teologian ylioppilas Hannu Lehtinen lauloi ja toi juhlaan sisaropiston tervehdyksen. Juhla päättyi rehtori Kyllikki Tiensuun päätösrukouksen jälkeen yhteiseen ateriaan.

ONNITTELEMME!

Opiston väki onnittelee Kaija Lohlanderia, joka on jo 10 vuoden ajan työskennellyt opistomme keittäjänä.

PARHAAT KIITOKSET

kaikille, jotka ovat tähän mennessä osallistuneet "tappionpeittotalkoisiin" eli Immanuel-jouludraamasta 1990 opistolle aiheutuneiden velkojen (58.000 mk) lyhentämiseen. Varoja on kertynyt 11.720 mk. Kiitos!

Lahjoituksia voi edelleen tehdä projektitilille 465226.

Pirtin Viesti

Nurmeksien evankelisen opiston toveriliitto r.y.:n julkaisu
Kolme numeroa vuodessa.
Tilausmaksu 30 mk.
Päätoimittaja: Paavo Kukkonen
Toimitussihteeri: Juha Iso-Aho
Toimituskunta:
Perusopijajaksen opiskelijat
Osoite: 75970 KOHTAVAARA
Puh. (976) 30120
Postisiirtotili: KU 82253-4
Painoasu: Nurmeksien Kirjapaino Oy

ETKÖ SINÄ JUURI TÄTÄ ETSINYT

Etkö sinä juuri tätä etsinyt lapsuutesi kukkaniittyä, maailman kauneinta? Tänäkin suvena sinä voit löytää sen, sanoin kuvaamattoman kauneuden.

Sama sini on kissankelloilla ja harakankello huujuu yhtä kevyesti. Päivänkakkarat, lehdokit, vanamot, koiranputket, apilat, ailakit, sireenit sinulle hymyilevät!

Istahda siihen mättäälle polun laitaan ojan penkalle. Unohda kiire ja ne monet elämän murheet! Ole yksin, -kuuntele ja katsele! Ole hiljaa... uudistu ja iloitse!

Kaiken tämän kauneuden ja hyvyden olet saanut lahjana Jumalalta tänäkin suvena! Lintujen laulu, lasten nauru laineiden liplatus, kesätuulen keveys, karjahaat ja perunamaat, lapsuutesi kukkaniitty!

Kaiken sen löydät vielä! Hiljaa istuessa, muistellessa... Etkö sinä juuri tätä etsinyt lapsuutesi kukkaniittyä, maailman kauneinta?

Maija-Kaarina Pennanen-Vesa

Opettaja Tuovi Ikonen on koonnut Lipinlahden historiaa (vuoteen 1950 saakka) käsittelevän laajan valokuvanäyttelyn, joka oli avoinna toukokuun lopussa opistolla.

Samanaikaisesti ympäristösuojelukurssin kanssa lähes 50 Malmin seurakunnan nuorta piti rippikoulua opistossamme.

Tämän kesän kurseista ensimmäisenä käynnistyi ympäristösuojelun kurssi, jonka osallistujamäärä 12 on suurin, jonka kurssin vetäjä Timo Hokkanen hyväksyi.

AIKUISTEN KIELIKURSSIT

Uutta kielikoulutusta opistolla

Opistollamme aloitettiin uudenlainen kielikoulu keväällä 1991, aikuisille tarkoitettua 4–8 viikon kielikursseja. Kurssilla keskitytään yhden kielen opiskeluun kerrallaan ja pyritään lähinnä käytännön kielitaidon parantamiseen.

Tämän kevään kurssit olivat 2.4.–26.4. saksa, ruotsi 6.5.–31.5. englanti

Osanottajia oli yhteensä 18, joista osa oli mukana kahdella kurssilla.

Kieltä opiskeltiin pienissä ryhmissä, jolloin kaikilla oli mahdollisuus osallistua aktiivisesti. Opiskeltiin kielen käyttöä erilaisissa käytännön tilanteissa, keskusteltiin ja tutustuttiin myös kyseisen kielialueen kulttuuriin. Ruotsin kurssilla kävimme leikkimielellä myös Nurmeksens kaupungissa testaamassa taitojamme (ja nurmeslaisten taitoja...), saksan kurssilla laulettiin ja englannin kurssilla tehtiin video-ohjelma ja oma lehti sekä näyteltiin.

Sekä me opettajat että opiskelijat teimme tätä työtä innostuneina. Opittuja oli vähintään viisi päivässä. Lisäksi oli iltaohjelmaa tai varattu aikaa omaehtoiseen työskentelyyn, ulkoiluun ja yhdessäoloon. Viimeksi mainittu luulenkin on tärkein osa tällaisten kansanopistokurssien antia; varsinkin kun näin pienissä ryhmissä tutustuimme toisiimme hyvin ja ilmapiiri oli välitön.

Ruotsin kurssilla viihdyimme niin hyvin yhdessä, että kurssiamme alettiin yleisesti nimittää "naurukurssiksi". "Ett gott skratt förlänger livet" viikolla, ja opiskelijat sanoivat tätä menoa voivansa tulla uudelleen kurssille vielä satavuotiainkin.

Ensi syksynä jatkamme aikuisten kielikursseja. Silloin on luvassa ruotsin ja saksan peruskurssi sekä englannin, ruotsin ja saksan käytännön kielitaidon kurssit. Myöhemmin on suunnitteilla eripituisia ja erityyppisiä ja -tasoisia kielikursseja, joihin voidaan sisällyttää myös opintomatka ulkomaille.

Tervetuloa osallistumaan!
Hannele J

Kuvassa ruotsin kurssilaiset Fredrik Lumilampi, Saara Siilin, Anu Traechi ja Maila Hiltunen; edessä Hannele Jerndal.

ENNAKKOTIETOJA KEVÄÄN 1992 KIELIKURSSEISTA

4.2.—28.2.1992	Ruotsin peruskurssi II Saksa
3.3.—27.3.1992	Englanti
30.3.—30.4.1992	Käytännön ruotsi Saksaa yliopistoon aikoville
5.5.—29.5.1992	Käytännön englanti

KAIKKI POHJOISKARJALAISET KANSANOPISTON KÄYNEET, HUOM!

Kokoonnumme sunnuntaina 13.10.1991 Joensuun kirkkoon jumalanpalvelukseen ja sen jälkeen seurakuntasaliin lähetysasian ja toveriliittolaisten tapaamisen merkeissä. Mukana ainakin Toivo Salomaa, Jukka Näkki ja Kyllikki Tiensuu. Tervetuloa! Levitä tietoa muillekin!

VIELÄKIN EHDIT KESÄN KURSSEILLE

- 01.07.—06.07. Nypläyskurssi, KTeO Liisa Riipinen ja Maija Hakkarainen
- 01.07.—06.07. Kankaanpainantakurssi, tekstiilisuunnittelija Minna Kähkönen
- 08.07.—13.07. Karelian Culture in English. Kurssilla 40 amerikkalaista eläkeläistä; suomalaisia sopii myös mukaan.
- 09.07.—13.07. Puheilmaisuksen teoria ja käytäntö, asiantuntijana FT Ritva Ahonen-Mäkelä
- 12.07. Kuhmon Kamarimusiikin taiteilijoiden konsertti klo 19, Jean Sibelius -kvartetti esiintyy Hannikaisen salissa.
- 15.07.—21.7. Karjalaisen kulttuurin kurssi, teemana Pohjois-Karjala eilen ja tänään. Tutustutaan mm. uusiin pohjoiskarjalaisiin kohteisiin: Sotkaan Nurmeksessa ja Paaterin hirsikirkkoon Eva ja Paavo Ryyänänen pihapiirissä Lieksassa. Retki Kuhmon kamarimusiikkijuhlille. Kurssin asiantuntijoina mm. Riitta Uosukainen, Ritva Ahonen-Mäkelä ja Risto Mäkelä, Eeva-Kaarina Volanen, Kosti Huuhka, Pertti Lampi, Kauko Pirinen, Veijo Saloheimo, Silvo Hietanen, Reijo Pajamo.
- 22.07.—26.07. Englanninkielinen raamattukurssi, Elaine Hoisington
- 22.07.—26.07. Venäjän kielen alkeiskurssi, Elena Pilipenko
- 27.07.—03.08. Maisemamaalauskurssi, Annukka Laine ja Tatsuo Hoshika
- 29.07.—02.08. Venäjän kielen jatkokurssi, Elena Pilipenko
- 03.08.—04.08. Ikebana- ja origamikurssi, Annukka Laine ja Tatsuo Hoshika
- 05.08.—10.08. Sotainvalidien puolisojen virikekurssi
- 16.08.—18.08. Lukiolaisten kielikurssi, ruotsi
- 23.08.—25.08. Lukiolaisten kielikurssi, englanti
- 14.09.—15.09. Pariviestinnän kurssi

AIKUISTEN KIELIKURSSI 3.9.—29.11. (12 viikkoa)
RUOTSIN PERUSKURSSI 3.—27.9. Kurssi soveltuu vasta-alkajille ja niille, jotka haluavat palauttaa mieleen aikaisemmin oppimansa perusasiat.

SAKSAN PERUSKURSSI 3.—27.9. Kurssi soveltuu peruskieletaidon omaaville kertauskurssiksi.

ENGLANTI 1.—25.10. Käytännön kielitaidon kohentamista peruskieletaidon omaaville.

RUOTSI JA SAKSA 5.—29.11. Käytännön kielitaidon kohentamista peruskieletaidon omaaville.

Tavoitteena käytännön kielitaidon kehittäminen: "Passiivisesta kuulijasta aktiiviseksi puhujaksi". Opetus on jaksotettu siten, että siihen voi osallistua myös 4 tai 8 viikon ajan. Kurssilaiset voivat tehdä myös opintomatkan ulkomaille. Kielenopetusta päivittäin vähintään 5 tuntia, lisäksi kielialueen kulttuuritietoutta sekä vierailu- ja yleisluentoja. Ruotsin opetuksessa tavoitteena mm. antaa valmennusta tutkintolautakunnalle suoritettavaan kielitutkintoon, englannissa valmennetaan mm. työelämän kielidiplomin suorittamiseen. Suomalaiset ja syntyperäiset opettajat. Hakuaika 15.8. saakka.

Koko 12 viikon kurssin hinta on 450 mk/vk (5.400 mk) ja 8 viikon kurssin 500 mk/vk (4.000 mk) ja 4 viikon kurssin 600 mk/vk (2.400 mk). Huom! Aikuisopintotuki myös mahdollinen.

SYKSYN KIRJALLISUUSVIIKKO 28.10.—1.11.. Suunnattu eläkeikäisille kirjallisuuden harrastajille. Kurssin täysihoitomaksu 1.200 mk.

EESTILÄISEN MUSIIKIN VIIKONLOPPU 1.—3.11. Tutustutaan eestiläiseen musiikkiin. Ohjelmassa myös Tallinnan jousikvartetin ja Liina Saaren konsertit.

SYKSYN DRAAMAKURSSI 1.10.—23.12. (12 viikkoa). Kurssi rakentuu 1–3 viikon mittaisista itsenäisistä jaksoista:

TEATTERITYÖN PERUSTEET 1.10.—5.10. (1 viikko)

NÄYTELJÄN TYÖ 7.10.—11.10. (1 viikko). Opettajina draamakouluttaja Juha Iso-Aho ja läänintaiteilija Lasse Aho.

DRAAMATEKSTIN KIRJOITTAMINEN I 14.—19.10. (1 viikko)

KIRKKODRAAMA 21.10.—1.11. (2 viikkoa)

DRAAMATEKSTIN KIRJOITTAMINEN II 4.—9.11. (1 vk)

OHJAAJAN TYÖ 11.—15.11. (1 vk)

TEATTERIN VISUAALISET KEINOT 18.—22.11. (1 vk)

MYTTINEN TEATTERI 25.—29.11. (1vk)

IMMANUEL-JOULUDRAAMAKURSSI 2.—23.12. (3 vk) Asiantuntijoina mm. ohjaaja Ilkka Bäckman ja draamakouluttaja Juha Iso-Aho. Tämän jakson opiskelijat osallistuvat jouluaaton aattona Nurmeksens kirkkopuistossa esitettävän Immanuel

— Jumala meidän kansamme -jouludraaman toteuttamiseen. Kurssien kouluttajina edellä mainittujen lisäksi dramaturgeja, näyttelijöitä, näytelmäkirjailijoita sekä puvustuksen, lavastuksen, valaistuksen ja maskeerauksen asiantuntijoita. Opetukseen voi osallistua koko 12 viikon ajan tai valita vain haluamansa jakson. Hakuaika 31.8. saakka. Koko 12 viikon kurssin hinta on 450mk/vk, yhteensä 5.400 mk, yksittäinen kurssijakso maksaa 600 mk/vk. Huom! Myös aikuisopintotuki mahdollinen tietyin edellytyksin.

PORTUGALI — LÄMMIN LOMAMAA

Matkapäiväkirja 3.—9.5.1991
Portugal, Albufeira

Perjantai 3.5.

Lähtöpäivä valkeni pilvisenä ja toisille sateisenakin. Suurin osa matkalle lähtijöistä suunnisti Helsinkiin junalla, tapaaminen oli rautatieasemalla ja sieltä jatkettiin linja-autolla Helsingin lentoasemalle. Joitakin oppilaita häiritsi epätietoisuus siitä, onko yksi oppilas estynyt lähtemästä matkalle. Lentoasemalla saimme sitten kuulla, että sairaus oli iskenyt. Lyhyellä varoitusaikalla oli oppilaita tilalle tullut opistomme talonmies Olavi. Ennen lennolle lähtöä oli hyvää aikaa tehdä edullisia ostoksia lentoaseman myymälöistä. Sitten koitti aika siirtyä lentokoneeseen. Se oli sini-oranssi-valkoinen Air Columbus-lentoyhtiön Boeing 727-kone.

Koneemme starttasi n. 15.10 Suomen aikaa ja matka sujui hyvin. Koneemme lensi kohti Portugalia 870 km/h nopeudella ja lentokorkeus oli 10 000 m. Noin neljän ja puolen tunnin kuluttua laskeudimme Portugalin eteläosaan Faron lentokentälle. Hyvin onnistuneesta laskusta sai koneen kapteeni raikuvat aplodit.

Faron lentokentältä lähdimme bussilla kohti Albufeiraa ja hotelli Frentomaria. Matkan aikana saimme kuulla matkanjärjestäjän oppaalta muutamia perusohjeita. Samalla ihailimme Portugalin kauniita maisemia. Oli tavattoman kaunista, aurinko paistoi ja lämmintä oli yli +20°C.

Saavuimme hotelliimme n. 19.30 paikallista aikaa. Kaksi tuntia Suomen aikaa jäljessä. Pitan löytyivät huoneemme ja kun tavarat oli huoneissa niin jo kohta yksi sun toinen lähti ulos tutustumaan Albufeeraan, Atlantin rannalla sijaitsevaan rauhalliseen kalastajakylään. Seuraava ohjelmanumero on oppaan tiedote lauantaiaamuna aamupalan jälkeen klo 9.30.

Lauantai 4.5.1991

Syötyämme aamiaisen kokoonnuimme yhteen ja klo 9.30 lähdimme kävelen läheiseen Bagatelle-ravintolaan Spiesin in-

fortilaisuuteen. Siellä oppaamme Timo kertoi meille retkistä, jota Spies järjestää ja neuvoi meitä käytännön asioissa, kuten asiointissa postissa ja pankissa. Spies tarjosi tilaisuudessa myös tervetuliaisjuomat: appelsiinimehua tai portviiniä. Infotilaisuuden jälkeen meillä oli vapaata aikaa kello kuuteen asti ja useimmat suunnistivat heti rannalle. Ranta oli hyvin siisti, keltaista ohutta hiekkaa. Aurinko paistoi ihanasti ja lämmintä oli tarpeeksi. Ruoka ravintolassa oli hyvää ja melko halpaa. Kiertelimme vielä jonkun aikaa kaupungilla ja palasimme sitten hotelliin. Palaveri oli kello 18.00. Kävimme läpi tulevien päivien ohjelmaa ja arvioimme edellisen päivän lentokenttätoimintoja kotimaassa. Palaverin jälkeen Paavo, Maija-Liisa, Hannele ja Pekka lähtivät Spies-illanviettoon ja me muut suunnistimme omille teillemme.

Sunnuntai 5.5.1991

Kirjoitettu 6.5.1991 Praia da Rochan rannalla vuokratuilla aurinkotuoleilla klo 16.30.

Päivämme alkoi opastetulla kierroksella yhdessä Albufeiran hienoimmista hotelleista. Tämä hotelli oli saanut Spiesiltä vain neljä tähteä. Suomessa se olisi saanut viisi. No, hotelli rakennuksineen ja palveluineen sai kaikilta täydet pisteet mutta hotellin esittely puolet vähemmän. Jätimme silti muistot meistä hotellille.

Olimme vuokranneet bussin kolmeksi tunniksi. Tänä aikana kävimme hotellissa ja Vilamourassa. Vilamouran-matkan aikana oppaamme Timo kertoi meille työstään. Varsinainen retkemme tarkoitus oli harjoitella mikrofonin käyttöä liikkuvassa ajoneuvossa eli tässä tapauksessa linja-autossa. Loppupäivän saimme viettää kuinka halusimme. Suurin osa suunnisti rannalle auringonottoon. Kello 18.00 pidimme päivittäisen palaverimme, jonka jälkeen lähdimme tyttöjen ja Klasun kanssa valloittamaan kaupunkia.

Maanantai 6.5.1991

Lähdimme (Sanna-Mari, Satu, Kati ja Sihvo) yhdentoista

bussilla Portimaoon, suuntana Praia da Rochan upeat hiekkarannat. Vuokrasimme rannalta aurinkotuolit 300 escudoa (n. 9 mk) per henkilö. Otimme aurinkoa ja juttelimme aurinkotuolivuokraajamme kanssa, jonka ristimme "rantsuksi". Lämpötila oli +27°C. Kolmen, neljän tunnin auringonpalvonnan jälkeen söimme kaikki pizzat eräissä kylän pizzeriassa. Halvin pizza maksoi 12.00 mk. Syönnin jälkeen menimme taksilla kolmen kilometrin päähän Portimaoon. Kiertelimme jonkin aikaa ja lähdimme taksin kyydissä takaisin Albufeeraan viettämään iltaa.

Tiistai 7.5.1991 Lissabon-retki

Lähtö oli kahdeksalta eikä bussi odottaisi. Suuntana oli Lissabon, Portugalin pääkaupunki. Kaupungin asukasluku on noin 2 milj. ihmistä, ja aika suuri osa, aivan liian suuri osa väestöstä asuu slummialueilla.

Bussimatkamme kesti 4,5 tuntia. Zurique-nimisessä hotellissa meitä odotti lounas, jonka tarjoilivat komeat ja ystävälliset tarjoilijat. Ruokamme oli hyvää, ehkä vähän mautonta, mutta se korjaantui suolalla, kunhan vain saimme sen ulos purkista. Kello kaksi lähdimme melkein neljä tuntia kestäneelle kaupunkikierrokselle.

Ensimmäinen nähtävyys oli Norgres de Pombal -patsas. Sitten ajoimme Lissabonin pääka-

tua Avenida da Liberdadea pitkin Restauradores-aukiolle, jossa sijaitsee obeliski vuodelta 1640. Seuraavaksi ohitimme Rossio-aukion, jota reunustavat kansallisteatteri ja useat katu-kahvilat. Sitten ajoimme Praia da Comersion ohi. Se on kaunis kauppatori, jonka keskellä on kuningas Don Josesta esittävä ratsastajapatsas. Seuraavaksi suunnistimme kohti Sao Jorgen linnoitusta.

Hyppäsimme pois bussista ja kiertelimme linnoituksessa ja vanhassa kaupungissa Alfamasassa jalkaisin. Alfama on täynnä pieniä kujia ja aukioita. Talot ovat hieman jo ränsistyneitä. Sitten nousimme takaisin bussiin ja menimme tutustumaan Jeronimus-luostariin. Belem kaupunginosassa pysähdyimme Belemin tornin ja Henrik Purjehtijan muistomerkkin luona. Lopuksi kävimme ottamassa valokuvia Parque Eduardo VII:n yläpäässä, josta on hienot näkymät kaupungin yli Tejo-joelle.

Illalla opettajat ja toiset retkeläiset lähtivät kuuntelemaan Fadoa. Tytöt lähtivät syömään keskustaan, mutta palasivat takaisin hotelliin jo ennen puolta yötä hyytyneinä.

Keskiviikko 8.5.1991

Runsas aamiainen hotellissamme täytti kaikkien vatsat tulevaa ostopäivää varten. Hie-

man puoli yhdeksän jälkeen hyppäsimme bussiin ja suunnistimme Rossia-aukiolle. Saimme viisi tuntia aikaa kierrellä Lissabonin kaupoissa. Kahden maisa kokoonnuimme jälleen linja-autolle ja matka takaisin Albufeeraan alkoi. Matkan aikana oppaamme Timppa testasi taitojamme tietokilpailulla, mutta tulos ei tainnut olla julkaisukelpoinen. Palaverin jälkeen porukka hajaantui omille teilleen, osa syömään ja osa bailaamaan. Ainakaan meille discobailaajille matka ei ole ollut vain tutustumista portugalilaiseen elämäntapaan. Keskiviikkona tutustuimme myös englantilaiseen tapaan viettää iltaa.

Torstai 9.5.1991

Matkan viimeisen päivän aamu valkeni aurinkoisena ja jokainen suunnisti aamiaisen jälkeen omalle taholle, joko rannoille tai kauppoihin suorittamaan viime hetken ostoksia. Palaveri pidettiin kello 19.00 ja sen jälkeen suurin osa ryhmästä suunnisti ulos viimeistä iltaa viettämään. Bussi lähti hotellista kello viisi kohti Faron lentokenttää ja kohti Suomea.

Omien kokemustemme perusteella uskallamme suositella Teillekin matkaa Algarveen, Portugalin etelärannikolle.

Kati, Klaus, Liisa, Sanna-Mari, Satu, Sihvo ja Veikko

Kevätkaudella 1991 opistossamme oli kaksi peruskurssia: vieraiden kielten ja matkailualan sekä taideaineitten linja. Näitten lisäksi uusina neljän viikon opintojaksoina pidettiin englannin, ruotsin ja saksan kurssit. Kurssikuvassa vieraiden kielten ja matkailulinjan (m) sekä taidelinjan opiskelijoita. Takarivissä vasemmalta Antti Veijola (taideaineitten opettaja) Veikko Harjula (m), Arja Pääkkönen (m), Satu Poikolainen (m), Marja Sihvonen (m), Sannamari Blinnikka (m), Kati Pirhonen (m), Liisa Puhakka (m) ja Anne Kuronen. Keskimmäisessä rivissä taidelinjalaiset Liisa Rytönen, Helena Pelkonen, Eila Häikiö, Pentti Vottonen, Tarja Strengell, Seija Ondrakova, Sirkku Pulkkinen, Virpi Huikuri, Tuula Juntunen ja Lea Mikkonen. Eturivissä opettajat Veikko Huotarinen, Maija-Liisa Pasanen, Kyllikki Tiensuu, Paavo Kukkonen, Hannele Jerndal ja Riitta Tiensuu (venäjä).

**TERVETULOA
50-VUOTIS-
JUHLAN
VALMISTELU-
JAKSOLLE
11.-16.8.**

kokoamaan materiaalia
valmistelemaan näyttelyitä
suunnittelemaan ohjelmia
toivottaa Kyllikki

Toimittaja Mirja Huuhka kävi opistolla opastamassa perinnepiiriläisiä kotiseutukirjan suunnittelussa ja laadinnassa.

Tammikuussa 50 vuotta

Opiston 50-vuotisjuhlakurssi
7.—10.1.1992 JUHLAKURSSI
11. ja 12.1.1992 JUHLASEMINAARI

Mukana mm.
piispa Matti Sihvonen
piispa Ambrosius
maaherra Esa Timonen

Tervetuloa kuulemaan, katsomaan ja osallistumaan.

VIERAIDEN KIELTEN JA MATKAILUALAN LINJA 3.9.—20.12. (15 viikkoa)
Kehitetään käytännön kielitaitoa (englanti, ruotsi, saksa ja venäjän alkeet) ja annetaan perustiedot matkailun eri osa-alueista, (mm. matkailun organisaatiot, matkailumaantiede, liikenne- ja valuttatietous, hotelli- ja ravintolatietous, opastaminen, matkatoimistotyö). Opetukseen liittyy viikon opintomatka ulkomaille. Linja antaa matkailualalle tarvittavia perusvalmiuksia, mutta ei ole ammattikurssi. Hakuaika 15.8. saakka. Opetus- ja täysihoitomaksu 400 mk viikolta, yhteensä 6.000 mk. Normaali valtion opintotuki ja tietyin edellytyksin myös aikuisopintotuki.

TEKSTIILI- JA TAIDEAINEIDEN LINJA 3.9.-29.11. (12 viikkoa)
Linjan ohjelmasta toteutetaan syksyllä 1991 vain kuvataideopetus, joka on jaksotettu teemaviikkoihin: perspektiivioppi, värioppi, pikapiirustus, tussitekniikka, öljyvärimaalaus, valokuvaus, silkkipainotyöt, grafiikka, kankaanpainanta, keramiikka, kirjankuvitus, maisemamaalaus, posliinukkekurssi, lyijylasityöt. Opetukseen voi osallistua joko 12 viikon ajan tai valita vain haluamansa jaksot. Joka teemasta on opetusta vähintään 5 t päivässä. Hakuaika 15.8. saakka. Koko 12 viikon linjan hinta on 450 mk/vk, yhteensä 5.400 mk, ja yksittäisen kurssiviikon 600 mk/vk. Normaali valtion opintotuki ja tietyin edellytyksin myös aikuisopintotuki.